

Aleksandar Sergejevič Puškin - Bajka o ribaru i ribici

Bilješka o piscu

Aleksandar Sergejevič Puškin rodio se u Moskvi 1799. godine. Pohađao je elitnu školu za plemićku djecu, gdje je već pokazao pjesnički dar. Umro je u 38. godini života od posljedica zadobivenih na dvoboju. Njegova najpoznatija djela su Evgenij Onjegin, Kapetanova kći, Bajke, Boris Godunov i Belkinove pripovijesti.

Bilješke tijekom čitanja

- stari ribar i njegova žena
- zlatna ribica koja ispunjava želje
- pohlepna i zločesta starica koja od ribice traži korito, kuću, želi biti vlastelinka, svijetla carica i na kraju vladarica mora
- žao mi je starog ribara, a ne sviđa mi se njegova pohlepna žena
- smatram da je na kraju starica zaslužila da bude opet siromašna u staroj kolibi

Doživljaj djela

Ova kratka bajka mi se dosta svidjela jer je u njoj opisana zlatna ribica koja ispunjava želje. Ja bih isto htjela imati takvu ribicu koja bi mi ispunjavala sve moje želje.

Kratak sadržaj

Na obali mora živjeli su starac i starica. Starac je lovio ribe, a njegova žena je prela pređu. Jednog dana je starac lovio ribe i uhvatio je zlatnu ribicu koja govori. Ribica je molila starca da je ne ubije, već je pusti natrag u more, a ona će njemu ispuniti njegove želje. Starac ju je pustio u more, ali nije ništa tražio od ribice. Kad je to ribar ispričao svojoj ženi ona ga je grdila i nazvala prostačinom i budalom i tražila da od te ribe traži novo korito. Kad je to dobila, tražila je novu kuću, željela je biti moćna vlastelinka, a zatim i svijetla carica. Živjela je u dvorcu, imala je sve što je poželjela dok je svoga muža poslala da radi u staji. Na kraju je željela biti vladaricom mora i da joj zlatna ribica služi. Ribica se na to razljutila i ništa nije na tu želju odgovorila, a kada je ribar došao kući, našao je opet svoju kolibu, ženu i prepuklo korito.

Mjesto i vrijeme radnje

Obala i more. Ribar i njegova žena stanovali su u kolibi na obali

mora, a zlatna ribica je živjela u moru.

Tema:

zlatna ribica

Ideja djela

Čovjek ne smije biti pohlepan.

Analiza likova

Stari ribar - dobar i pošten starac

Starica - zla, pohlepna i nikad zadovoljna

Zlatna ribica - dobra ribica koja održava svoje obećanje

2.Bajka o ribaru i ribici

Dojam :

Ova bajka mi se svidjela zato što je starac našao zlatnu ribicu, a nije mi se svidjelo što je baka bila tako okrutna i sebična

Vrijeme radnje :

Ljeto

Mjesto radnje :

More, dvori,

Glavni likovi :

Starac – bio je pošten i dobar

Baka – okrutna i sebična

Zlatna ribica – ribica koja je ispunila sve želje starcu koje ih je zadala baka, ali ne i zadnju

Sporedni likovi :

Sluge, lude

Sadržaj :

Živjeli su starac i baka u staruj kolibi od gline. Starac se je bavio ribolovom, a starica je prela. Jednoga dana starac je bacio mrežu u more i izvukao punu mulja, tako nekoliko puta. Kada je izvukao treći put u njoj je bila samo jedna riba i to zlatna. Riba ga je zamolila da ju

pusti i da će joj tada ispuniti želje. Starac ju je pustio. Vratio se kući i to rekao starici. On ga je izgrdila i poslala da zamoli da mu da novo korito. Ribica mu je rekla samo neka se vrati kući. On je pred kolibom našao novo korito. Baka ga je izgrdila i poslala sa zatraži kuću. On je otišao i ribica mu je to ispunila. Zatim je baka kazala da želi biti bogata vlastelinka. Starac je otišao na more i zamolio ribu. Ona mu je to ispunila. Kada se je vratio vidio je veliki dvorac. U njemu je bila baka. Tukla je i derala se na sluge. Tako je prošlo nekoliko nedjelja. Tada je došao starac i baka mu je naredila da želi biti carica. Starac se je protivio ali je kasnije otičao. Zamolio je ribicu. Nakon nekog vremena se vratio, a pred sobom je vidio još veći i raskošniji dvorac. Kada je došao do bake htio joj je poljubiti noge ali ona je pozvala stražare da ga odnesu. Baki je već postalo dosadno i rekla je starcu neka zaželi od ribice da ona bude carica mora i da zlatna ribica pliva oko nje i da joj ispunjava želje koje se njoj prohtije. Starac je otišao i zamolio ribicu. Ona ga je slušala i zatim zaronila. Starac je dugo čekao odgovor. Zatim se je vratio. Vidio da nema više dvorca nego open ona stara koliba.

Poučnost o djelu :

Nikada ne smijemo biti oholi i sebični kao baka

Bilješke o piscu :

Aleksandar Sergejevič Puškin rodio se u Moskvi 1799. godine u plemićkoj obitelji. Zbog slobodumlja koje u njma koje u njma izražava često je napadan, pa i izazvan na dvoboj, te od posljedica ranjavanja umire godine 1837., u svoj trideset i osmoj godini.